

ЩО СЯ ГОВОРИ ИЗОКОЛО ЗА ЗЛАТАРИЦЪ.

По града и околны-ты села много ся приказвало за Златарчяны. Мнозина говоряли така: тѣ хора до скоро бяхъ нехайковци, пѣяници, неработни и лѣзци, кои-то нѣмахъ вѣрж ни за дукато. Сега съвсѣмъ другояче ся прѣвобърнжло тамъ, защо-то сега не ся сматрять като сиромаси хора. Кѣщцы-ты имъ сж чисты и измазаны, на улици-ты, на дворища-та, по кѣщца-та и градини-ты имъ всичко е въ най-добъръ рядъ. У нихъ сега всичко е по-приятно, отъ колко-то у най-богаты-ты села. Сега гы глѣдашь лѣтѣ рано на нивы-ты си, едни чюкать грахъ, другы возить торъ. Всичкы тѣ хора ся заловили о работж, та да ти е драго да гы глѣдашь, кога работять. Всичко имъ иде отржжы. Ако потрѣбвать работници въ града, то распытвать за Златарчяны. Излѣзне ли нѣкоя господжи на тържище-то (пазаря), тя отива най-напрѣдъ при Златарчанкж, коя-то была така чиста и сладкодумна, да е мило на човѣка да си купи отъ нейны-ты чисты рѣцѣ зелень, или платно и чорапе.

Всякой знаялъ добрѣ, че Златарчяне были сиромаси; ала при това пакъ си плащали лихвж-тж на врѣмя. И това было много за чюдо, че при всичкж-тж си сиромашѣж были завръзали и малко капиталъ (сермиж), и го дали въ града подъ лихвж. Стане-ли поржчителъ попъ Златанъ и учитель-тъ имъ Боянъ за нѣкого, то на единъ рѣчь нему ся заемало, отъ колко-то другому отъ друго село. Всякому было драго на Златарчянинъ да даде пары, ако и съ по-малкж лихвж, а не на другъ селянинъ съ по-вече; защо-то знаялъ, че было на здраво мѣсто. Това имъ повъзвисило кредитъ-тъ и честность-тж на всякждѣ. Тѣ исплатили длъгове-ты си, конто были подъ скжпж лихвж, а двигнжли пары отъ другждѣ, гдѣ-то ся плащало по-малко лихвж.

За Златарицж всякакъ ся мѣлвяло. Говоряло ся, че тамъ имало достоенъ Священникъ и доста разуменъ Учитель, и че тѣ были главна-та причина на тжж промѣнж. При всичко това на мнозина было това като нѣкоя гатанка. Мнозина не вѣрвали да може единъ попъ и единъ учитель да извършять това, като всичкы-ты имали попове въ область-тж все